

MEMORIAL

General Marii Wittek

+ ~~1925~~ VII POW
SIKORSKA Helena

ps. "Wirske"

(1898 lub 1899 - 1920)

3067/1 WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — SIKORSKA Helena

3067/WSK

I/1. Relacja -

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora -

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora ✓

II. Materiały uzupełniające relację ✓

III/1 - Materiały dotyczące rodziny relatora -

III/2 - Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. -

III/3 - Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) -

III/4 - Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r. -

III/5 - inne... -

IV. Korespondencja -

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓

VI. Fotografie - (patrz pkt. II)

I 13 Inne materiały dokumentacyjne dot. os. relatora

- Wniosek o odznaczenie orderem Odrodzenia Polski,
Warszawa 192-? 1 kopia, k. 4 s. 1-5

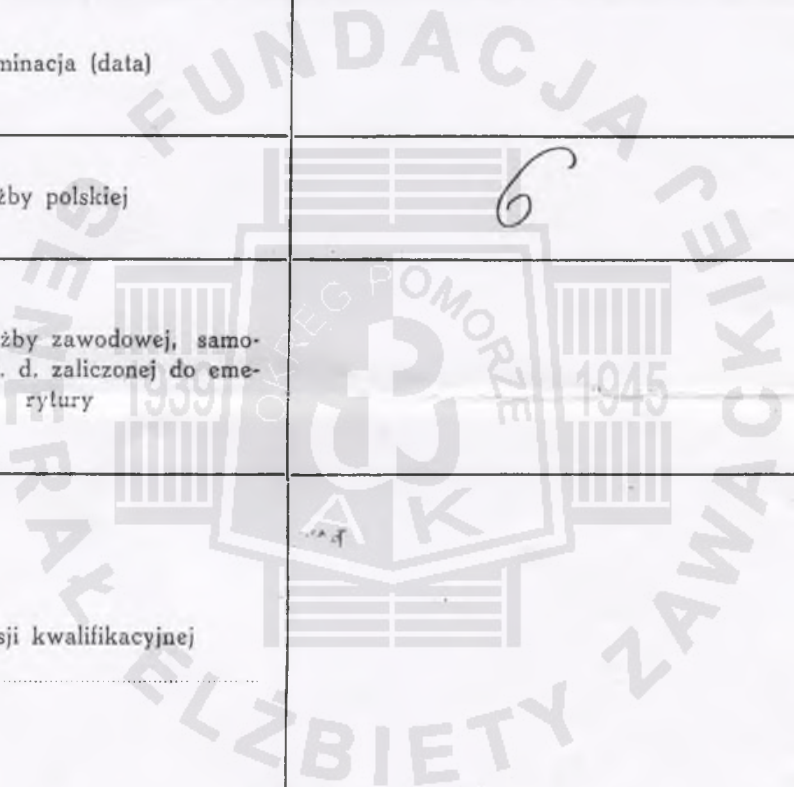
WNIOSEK

o odz...zenie

orderem Odrodzenia Polski.

1	Imię i nazwisko kandydata	s.p. Helena Sikorska
2	Zawód ewent. z podaniem tytułu zawodowego Stanowisko Tytuł naukowy „ urzędowy	studentka Wpł. Gen'sk Rurssie w Rijnou
3	Okładny adres	
4	rodzaj odznaczenia	order Odrodzenia Polski
5	stopień proponowanego odznaczenia	
6	<p>zyciorys Urodz. się w 1899 w Warszawie.</p> <p>Do pracy społecznej zaprawiała się od lat najmłodszych, biorąc udział, jeszcze jako uczennica, w korporacjach i w innych związkach młodzieżowych.</p> <p>W roku studentka wstąpiła do Kółka Polskiej Kulty polskości, Kulty hasel (polskość),</p>	<p>samorządnie i w imieniu organizacji studenckich grupując w Komórki społeczne młodzieży polskiej.</p> <p>Ona pierwsza dała impuls do tworzenia, w myśl inicjatywy Ameryk. stow. filantrop., z polskiej działalności ulicznej ognisk dziecięcych - wystruktując na odległych przedmieściach Rijnoua herdomnes, ulicami polską działalność i następnie opiekę materialną i materialną.</p> <p>Chronicząc ją do</p>

7	8 Rl. matura męska i niedokonczona studia uniwersyteckie - filozofia -
8	
9	Ostatnia nominacja (data)
10	Ilość lat służby polskiej 6
11	Ilość lat służby zawodowej, samorządowej i t. d. zaliczonej do emerytury
12	Opinia komisji kwalifikacyjnej za czas od
13	- Virtuti - 207. - Walessnycki - 207. - p. o. W ^t - 207.

Uzasadnienie odznaczenia w myśl art. 4 ustawy o ustanowieniu orderu Odrodzenia Polski

Praca społeczna wśród młodzieży
Praca w Unii w Limanowsku.
Praca w P.O.W.
w II Korpusie
Opieka nad rodziną z pod Kaniowa
Zachowanie się w Austrii C.K.P.

Najczynniejszy swój udział zarząca w pracy Organizacji Studenckiej - Rozprawy - Rierupac z dsiatem Kultuwalno oświato - Ewym - i w czynnościach organizacji studenckiej - N.D.P. (Wyjazd do Kraju) pełniąc w niej funkcję sekretarki.

Pozatem jest członkiem Unii w Limanow. w charakterze wybitnego dowódcy i kierca b. czynny udział w pracach Komitetu Opieki Nad. Uchodź. z Kraju. Bibliotekami i Kuchniami w systemie poln. Rierupac i zakładu dalszemu.

Praca jej w organizacjach wojskowych sięga ~~zanim~~ b. młodości do b. ~~zanim~~ jako dziecka która poświęca udział w pierwowym pracach polskich organizacji wojsk. na Ukrainie. Po 10 ośmiu przysięgi w 1917 r. w P.O.W. porucznik, inne dziecinne liłytki, oddaje się pracy wojskowej. Kierca Kurs Podchorążych regularnych. ~~Pracowała w wojsku~~ w 1920 zostaje w imieniu areszt. następnym adjuktanu obywat. - Polackiego. W 1920 - w czasie w Charkowie ginie śmiercią męczeńską w czasie ~~pracy~~ ~~pracy~~

5

15 Uzasadnienie klasy odznaczenia

16	Zwięzłe wymienienie zasług (czynów), które mają być przytoczone w zarządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej jako uzasadnienie odznaczenia	Praca w J.O.W. zachowanie się (wobec) (obywateli w Osk. Męczeńska śmierć
17	Opinia wojewody (o ile nie dołącza się jej odpisu)	[Handwritten signature and scribbles]
18	Opinia ministra, występującego z inicjatywą odznaczenia, — dla ministra właściwego do przedstawienia wniosku	[Large watermark: GEN. FUNDACJA GEN. RAK ELŻBIETY ZAWACKIEJ POMORZE 1945 AK]

Podpis Ministra

I/315

Przygotowali: M. Sulej i W. Misztel
IT. dz. 1754 / WSK-412 / 07 /

II Materiały uzupełniające relację

- Biogram H. Sikorskiej przesłany przez M. Sulej, 2006r., wydruk, k. l s. 1-2
- Biogram H. Sikorskiej prac. przez E. Zawacką, E. Skierską i D. Kramp, wydruk z dopiskami, k. l s. 3-4
- Poprawiony biogram H. Sikorskiej prac. przez E. Skierską, wydruk, k. l s. 5-6
- Biogram H. Sikorskiej, [w:] Słownik Biograficzny Kobiet Odznaczonych Orderem Wojennym Wirtuti Militari, Toruń 2007r., Lopia, k. l s. 7

Przemysław M. Sulaj 8 II 2026 r.

1. dz. 1754 | WSK-412 | 07/1

Helena Sikorska

Urodziła się w 1898 r.

Studentka Uniwersytetu Kijowskiego.

W Kijowie organizowała i prowadziła kursy dla analfabetów oraz była założycielką podręcznej biblioteki dla uchodźców przy Komitecie Opieki nad Uchodźcami.

Do POW należała od kwietnia 1918 r.

Pod ps. „Wirska” początkowo pracowała w Wydziale Agitacji KN III POW, a następnie jako adiutant komendanta garnizonu Kijów Jerzego Bolewskiego „Lisowskiego”. Wskutek nieprzestrzegania podstawowych zasad konspiracji przez członka POW Wacława Porzezińskiego 8 marca 1920 r. zostali aresztowani w mieszkaniu Marii Hołowińskiej, członkini POW przy ul. Tarasowskiej 9 Jerzy Bolecki, Helena Sikorska i Jadwiga Goszczycka, a w ciągu następnych kilku dni wielu innych członków POW. W ten sposób prawie cała Komenda Kijowska POW znalazła się w rękach „Czeka”.

Podczas śledztwa torturowana, m.in. przy pomocy prądu. Do działalności w POW przyznała się dopiero po konfrontacji z przywiezioną z Winnicy Natalią Izykiewiczówną. Mimo to nikogo nie wydała.

Zamordowana przez „Czeka” wraz z Wandą Burdonówną, Jadwigą Goszczyką, Marią Skrzycką, Jerzym Bolewskim i wieloma innymi w więzieniu charkowskim 26 czerwca 1920 r.

Na wniosek KN III A POW wykonany w Warszawie 20 grudnia 1920 r. została pośmiertnie odznaczona Krzyżem Walecznych po raz 1. Nadanie to zostało ogłoszone w Dzienniku Personalnym MSWojsk. Nr 19 z 14 maja 1921 r. W uzasadnieniu wniosku o nadanie Krzyża Walecznych jej przełożony ppor. Jerzy Radomski „Kimicic”, pełniący obowiązki Komendanta POW III napisał: „*Ob. Wirska pełniła ostatnio służbę adiutanta dowódcy miasta Kijowa, ob. Lisowskiego. 8 marca b.r. została razem z nim aresztowana przez „czerezwycząjkę” kijowską w czasie pełnienia służby t.j. w lokalu dyżurnym placówki „U1/T”. W więzieniu zachowywała się godnie. Zginęła za Ojczyznę rozstrzelana przez „czerezwycząjkę” charkowską 26 czerwca 20 r.*”

Wniosek ten poparł Henryk Józewski „Przemysław”.

Była także odznaczona Krzyżem POW.

Wskutek „*Memoriału w sprawie odznaczenia orderem Virtuti Militari śp. oficerów i żołnierzy POW na Wschodzie rozstrzelanych przez władze sowieckie*” wykonanego przez Henryka Józewskiego jako Przewodniczącego Rady Kombatantów POW na Wschodzie i popartego przez gen. Edwarda Rydza-Śmigłego została odznaczona wraz z innymi pośmiertnie orderem Virtuti Militari V klasy Dekretem Naczelnika Państwa i Naczelnego Wodza z dnia 17 maja 1922 r. opublikowanym w Dzienniku Personalnym MSWojsk. Nr 1 z 4 stycznia 1923 r. (nr.k. 7948).

Jej matka wraz z matką Jadwigi Goszczyckiej „Ordonówny” zostały wywiezione przez „Czeka” do Moskwy jako zakładniczki.

Jej siostra Stanisława Sikorska, członkini KN III POW w Kijowie, mieszkała w okresie międzywojennym w Warszawie na Żoliborzu przy Placu Inwalidów.

Źródła:

CAW, KW 108/S-1274 (Helena Sikorska); DW UdsKiOR, Dziennik Personalny MSWojsk. Nr 19 z 14 maja 1921 r.; Pełczyńska W., Kobieta w walce o niepodległość, w: Dziesięciolecie Polski Odrodzonej 1918-1928, Warszawa 1933, s. 872; Peptoński A., Wywiad w wojnie polsko-bolszewickiej 1919-1920, Warszawa 1999, s. 186; Wesołowski Z.P., Order Virtuti Militari i jego kawalerowie, Miami 1991, s. 330; Ziemiański I., Praca kobiet, s. 66, 77, 99, 100, 113, 115, 165, 172-173, 211, 214-216, 259, 270.

Niestety w CAW nie zachowały się nw. akta odznaczeniowe do Heleny Sikorskiej:

VM 75-7035

KN 9.10.1933

Zob. w CAW – akta odz. Stanisława Sikorska, B. Sikorski !!!

2 kw.

22 III

Biogram oprac. przez E2, E. Skowrońską i D. Kw. do III t. "Stowmike VII LP kobiet"

Kompletne 113 pmera-bioma przez D. Kw.

SIKORSKA Helena (1898 lub 1899-1920), organizatorka tajnych studenckich organizacji niepodległościowych w Kijowie, od 1918 jako „Wirska” członkini Oddziału Żeńskiego POW w Kijowie, adiutantka komendanta Okręgu Kijowskiego KN III POW, więzienniczka Czecha,

rozstrzelana w Charkowie

Helena Sikorska urodziła się w Warszawie w 1898 lub 1899. Brak bliższych danych o jej rodzinie. Studiowała na Wyższych Kursach Żeńskich w Kijowie i tam czynnie działała w tajnej organizacji studenckiej „Korporacja”, gdzie kierowała działem kulturalno-oświatowym a także w organizacji Wyjazd do Kraju jako sekretarka. Zaangażowała się w prace społeczne inicjując opiekę nad dziećmi polskimi z ubogich dzielnic Kijowa, brała też udział w pracach Komitetu Opieki nad Uchodźcami z Kraju, zakładając biblioteki i organizując kursy dla analfabetów.

W POW działała prawdopodobnie od 1917, zaprzysiężona jako „Wirska” w lutym 1918 do Oddziału Żeńskiego POW w Kijowie. Tam przeszła kurs wywiadowczy. Po bitwie pod Kaniowem w maju 1918 i rozbrojeniu II Korpusu Polskiego, włączyła się do pomocy żołnierzom polskim. W 1919 objęła funkcję adiutantki d-ey Okręgu Kijowskiego KN III POW. Aresztowana przypadkowo 8 III 1920 w lokalu dyżurnym KN III razem z komendantem Okręgu Kijowskiego Jerzym Bolewskim ps. „Lisowski” i Jadwigą Goszczycką ps. „Ordonówna” (VM). Przeszła ciężkie śledztwo w Kijowie, ale nikogo nie zdradziła. Wobec faktu, iż bolszewikom udało się zabrać część archiwum KN III podczas rewizji, nie mogła zaprzeczyć przynależności do POW. Według I. Ziemiańskiego: *Męstwo i spokój ob. Sikorskiej wzbudzały podziw wśród oprawców, którzy starali się i ją przeciągnąć na stronę bolszewików.* Dnia 30 IV 1920 została przewieziona wraz z innymi aresztowanymi z kijowskiej Czecha do Kremieńczuga, a następnie do Charkowa. Tam w nocy z 25 na 26 VI 1920 została rozstrzelana z grupą peowiaków z Kijowa. Rada Komendantów Naczelnych POW na Wschodzie we wniosku o odznaczenia poległych peowiaków Orderem VM tak to opisuje: „Przed samą egzekucją umieszczeni w jednej celi, której drzwi wychodziły na korytarz prowadzący do lochu, zebrani Peowiaczy zdając sobie sprawę, że za chwilę umrą, zaczęli śpiewać pieśni patriotyczne i legionowe. Wywoływano ich po kolei. Przed wyjściem każdy stawał „na baczną” przed stojącą „na baczną” cała grupa i wołał „Cześć”, poczem wychodził. Pozostali nie przestawali śpiewać”.

Helena Sikorska Dekretem Naczelnika Państwa i Naczelnego Wodza z 17 V 1922 została pośmiertnie odznaczona Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari z nr.

Adj. Gen. L 13331 VM

na umiar []

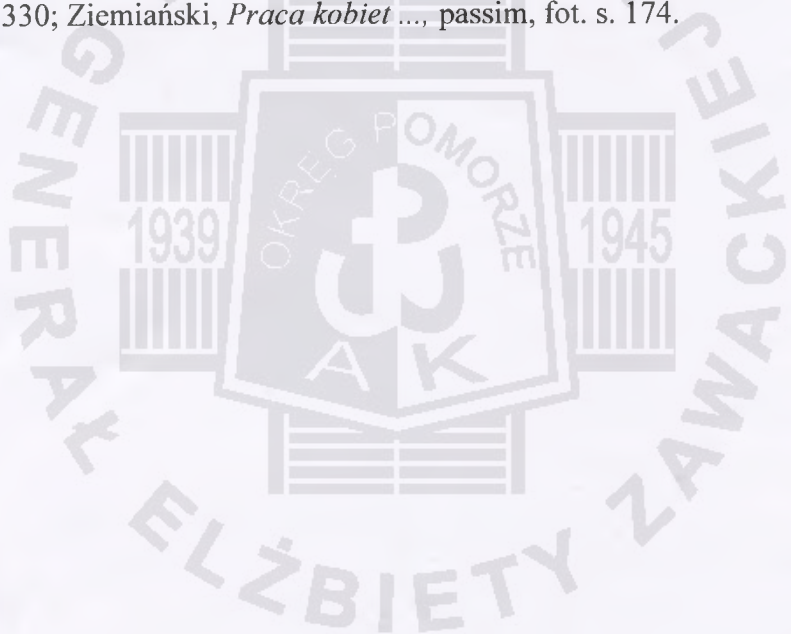
Krzyża 7943, na wniosek Henryka Józewskiego, przewodniczącego Rady Komendantów POW na Wschodzie. Była także odznaczona KW (1921) oraz Odznaką POW.

Matka Heleny (imię nieznane) znajdowała się na liście osób pobierających zasiłki od władz wojskowych KN III POW.

I. Ziemiański w swojej książce podaje informację, że płk Helena Sikorska uczestniczyła w obronie Lwowa w listopadzie 1918 organizując kuchnię i punkt opatrunkowy – nie wiadomo czy chodzi o tę samą osobę.

APAK, T., 3067/WSK; Dz. Pers. MSWojsk. Nr 1 z 1 I 1923;

Filipow K., *Order VM 1792-1945*, Warszawa 1990, s. 115; Peplowski A., *Wywiad w wojnie polsko-bolszewickiej 1919-1920*, Warszawa 1999, s. 186; Polak B., *Kawalerowie VM 1792-1945*. Koszalin 1997, s. 288; *Służba Ojczyźnie...*, s. 350 (tam jako Ela Sikorska); Wesołowski, *Order VM...*, s. 330; Ziemiański, *Praca kobiet ...*, passim, fot. s. 174.

Sikorska Helena (1898 lub 1899-1920) , ps. „Wirska” , organizatorka tajnych studenckich organizacji niepodległościowych w Kijowie, jako „Wirska” w Adjutanturze Okręgu Kijowskiego POW, rozstrzelana przez Czeka w Charkowie.

(K IV III),

Helena Sikorska urodziła się w Warszawie w 1899. Brak bliższych danych o rodzinie. Podczas studiów na Wyższych Kursach Żeńskich w Kijowie, których nie ukończyła, czynnie działała w „Korporacji” , kierując działem kulturalno-oświatowym oraz w organizacji pn. „Wyjazd do Kraju”, gdzie była sekretarką. Inicjowała również opiekę nad dziećmi polskimi z ubogich dzielnic Kijowa. W ramach działalności w Komitecie Opieki nad Uchodźcami z Kraju prowadziła kursy dla analfabetów, zakładała biblioteki.

W lutym 1918 w Kijowie wraz z grupą Polek została zaprzysiężona do POW. Przymuszczenie kontakt z organizacją miała już od 1917. Członkini Oddziału Żeńskiego POW Kijowie, po bitwie pod Kaniowem w maju 1918 i rozbrojeniu II Korpusu Polskiego, włączyła się do pomocy żołnierzom. W 1919 objęła prowadzenie Adjutantury Okręgu Kijowskiego POW. Została przypadkowo aresztowana przez Czeka w Kijowie dn. 8 III 1920 w lokalu dyżurnym KN III, mieszczącym się w mieszkaniu Marii Hołowińskiej przy ul. Tarasowskiego 9. Weszła do lokalu w chwili aresztowania komendanta Okręgu Kijowskiego Jerzego Bolewskiego (ps. Lisowski) i Jadwigi Goszczycką (ps. Ordonówna). Przeszła ciężkie, połączone z torturami, śledztwo w Kijowie, w wyniku którego nie zdradziła nikogo. Początkowo nie ustalono też przynależności Heleny do organizacji. Jednak wobec faktu, iż bolszewikom udało się zabrać część archiwum KN 3 podczas rewizji, nie mogła zaprzeczyć przynależności do POW. Jej przynależność do organizacji udowodniono także po sprowadzeniu z Winnicy aresztowanej kurierki H. Iżykiewiczówny. Dn. 30 IV 1920 została przewieziona wraz z innymi aresztowanymi do Kremieńczuga, a następnie do Charkowa. W nocy z dn. 25 na 26 VI 1920 została rozstrzelana w siedzibie charkowskiej Czeka z grupą peowiaków z Kijowa: „ *Przed samą egzekucją umieszczeni w jednej celi , której drzwi wychodziły na korytarz prowadzący do lochu, zebrani Peowiacy, zdając sobie sprawę, że za chwilę umrą, zaczęli śpiewać pieśni patriotyczne i legionowe. Wywoływano ich po kolei...*”.

Helena Sikorska Dekretem Naczelnika Państwa i Naczelnego Wodza z 17 V 1922 (Adj. Gen. L. 13391 VM), na wniosek Henryka Józewskiego, przewodniczącego Rady Komendantów POW na Wschodzie, została pośmiertnie odznaczona Orderem Virtuti Militari klasy V z nr k. 7943. Rozkazem Nacz. Dow. WP nr 19 z dn. 14 V 1921 otrzymała także KW.

APAK, T., 3067/WSK; Dz. Pers. MSWojsk. Nr 1 z dn. 4 I 1923;
Filipow K., *Order VM 1792-1945*, Warszawa 1990, s. 115; Peptoński A., *Wywiad w wojnie polsko-bolszewickiej 1919-1920*, Warszawa 1999, s. 186;
Polak B., *Kawalerowie VM 1792-1945*. Koszalin 1997, s. 288; *Służba*

Ojczyźnie..., s. 350 (Ela Sikorska); *Wesołowski, Order VM...*, s. 330;
Ziemiański, Praca kobiet ...,(zdjęcie s. 174) *passim*.

APAK, T. 3655/WSK; DW UdskIOR, Im. spis PRL 2, s. 235, poz. 1895; URP Nr 0/322 z 24 III 1972;
Epitafium, s. 2; Wesolowski, PRL Kaw VM..., s. 76.

SANOJCOWA Jadwiga zob. WLODEK Jadwiga

SCHENKMAN Helena zob. ŻERAŃSKA Helena

SIKORSKA Helena (1898 lub 1899–1920), organizatorka tajnych studenckich organizacji niepodległościowych w Kijowie, od 1918 jako „Wirska” członkini Oddziału Żeńskiego POW w Kijowie, adiutantka komendanta Okręgu Kijowskiego KN III POW, uwięziona przez Cze-ka, rozstrzelana w Charkowie

Helena Sikorska urodziła się w Warszawie w 1898 lub w 1899. Brak bliższych danych o jej rodzinie. Studiowała na Wyższych Kursach Żeńskich w Kijowie. Tam intensywnie działała w tajnej organizacji studenckiej „Korporacja”, kierując działaniem kulturalno-oświatowym, oraz w organizacji „Wyjazd do Kraju” gdzie prowadziła sekretariat. Angażowała się w prace społeczne, inicjując opiekę nad dziećmi polskimi z ubogich dzielnic Kijowa, brała też udział w pracach Komitetu Opieki nad Uchodźcami z Kraju, zakładając biblioteki i organizując kursy dla analfabetów.

W POW działała prawdopodobnie od 1917. W lutym 1918 została zaprzysiężona jako „Wirska” do Oddziału Żeńskiego POW w Kijowie. Tam przeszła kurs wywiadowczy. Po bitwie pod Kaniowem w maju 1918 i rozbrojeniu II Korpusu Polskiego włączyła się do pomocy żołnierzom tego Korpusu. W 1919 prowadziła adiutanturę Okręgu Kijowskiego KN III POW. Została aresztowana przypadkowo 8 III 1920 w lokalu dyżurnym KN III razem z komendantem Okręgu Kijowskiego Jerzym Bolewskim, ps. „Lisowski” i Jadwigą Goszczyką, ps. „Ordonówna” (VM). Przeszła ciężkie śledztwo w Kijowie, ale nikogo nie zdradziła. Wobec faktu, iż bolszewikom udało się zabrać podczas rewizji część archiwum KN III, nie mogła zaprzeczyć przynależności do POW. Według I. Ziemiańskiego: *„mężstwo i spokoju ob. Sikorskiej wzbudzały podziw wśród oprawców, którzy starali się ją przeciągnąć na stronę bolszewików”*. Dn. 30 IV 1920 przewieziono ją wraz z innymi wówczas aresztowanymi z siedziby Czecha w Kijowie do Kremieńczuga, a następnie do Charkowa. Tam w nocy z 25 na 26 VI 1920 została rozstrzelana z grupą

peowiaków z Kijowa. Rada Komendantów Naczelnych POW na Wschodzie we wniosku o odznaczenia poległych peowiaków Orderem VM tak to opisuje: *Przed samą egzekucją umieszczeni w jednej celi, której drzwi wychodziły na korytarz prowadzący do lochu, zebrani Peowiaci zdając sobie sprawę, że za chwilę umrą, zaczęli śpiewać pieśni patriotyczne i legionowe. Wywoływano ich po kolei. Przed wyjściem każdy stawał „na baczność” przed stojącą „na baczność” całą grupą i wołał „Cześć”, poczem wychodził. Pozostali nie przestawali śpiewać.*

Helena Sikorska Dekretem Naczelnika Państwa i Naczelnego Wodza z 17 V 1922 (Adj. Gen. L. 13391 VM) została pośmiertnie odznaczona Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Wirtuti Militari z nr. Krzyżza 7943, na wniosek Henryka Józewskiego, przewodniczącego Rady Komendantów POW na Wschodzie. Była także odznaczona KW (1921) oraz Odznaką POW.

Matka Heleny (imię nieznane) znajdowała się na liście osób pobierających zasiłki od władz wojskowych KN III POW.

W swojej książce I. Ziemiański podaje informacje, że Helena Sikorska uczestniczyła w obronie Lwowa w listopadzie 1918, organizując kuchnię i punkt opatrunkowy, jednak nie wiadomo, czy chodzi o tę samą osobę.

APAK, T. 3067/WSK; Dz. Pers. MSWojsk. Nr 1 z 1 I 1923;

Filipow K., *Order VM 1792–1945*, Warszawa 1990, s. 115; Peptoński A., *Wywiad w wojnie polsko-bolszewickiej 1919–1920*, Warszawa 1999, s. 186; Kawalerowie VM, Polak..., Koszalin 1997, s. 288; *Siłzba Ojczyźnie...*, s. 350 (tam jako Ela Sikorska); Wesolowski, *Order VM...*, s. 330; Ziemiański, *Praca kobiet...*, passim, fot. s. 174.

SIPOWICZ Izabella z d. GOŚCICKA (1909–1988), lekarz-stomatolog, od 1940 jako „Nana”, „Dentystka” członkini KOP w Warszawie, w l. 1941–1944 więźniarka i lekarka więzienna Pawiaka działająca w kierownictwie komórki więziennej „998” O II KG AK, w Powstaniu lekarz szpitala Zgrupowania AK „Gurt”; po wojnie nadal dentystka

Izabella Gościcka urodziła się 30 IV 1909 w Siedlcach w rodzinie piwowara Hipolita Gościckiego i Wandy z d. Harych. Po śmierci ojca w 1914 matka jej wyszła ponownie za mąż. Miała dwóch braci. Ukończyła szkołę średnią w Lublinie, następnie w l. 1929–1933 studiowała w Warszawie w Państwowym Instytucie Dentystycznym (od 1933 przemianowanym na Akademię Stomatologiczną). Po ukończeniu studiów praktykowała w klinikach Akademii, a w 1935

T. 30641 wsk

POW

SIKORSKA Helena
ps. "Wirska"

V Nazwiskowe karty informacyjne
k. 4

i

VM

POW

SIKORSKA Helene

ps. "Winske"

- celownikami KN III wymierzone do Moskwy
w chwałkach zettelnic
- jej metka zmejdowała się me liście
osób pobierających. zos. 190. od wśród
wojskowych KN III I VIII 1920 r.

Zob. Pełonowski A., Wymier w wojnie pol-kolsz.
1919-1920, w-śc 1939, s. 186

D. K. 1004

272

SIKORSKA ^{UM} Helena

Poltek „Kew. UM 1792-1945. Wykazy odme-
czonych ... s. 288

D.kw. II 03

SIKORSKA ^{UM} Helene

POW

2ob. Pobóg - Melimowski W. "Najnowsze historie polityczne Polski", Londyn 1960
T. II, s. 701

D. kw. 1504

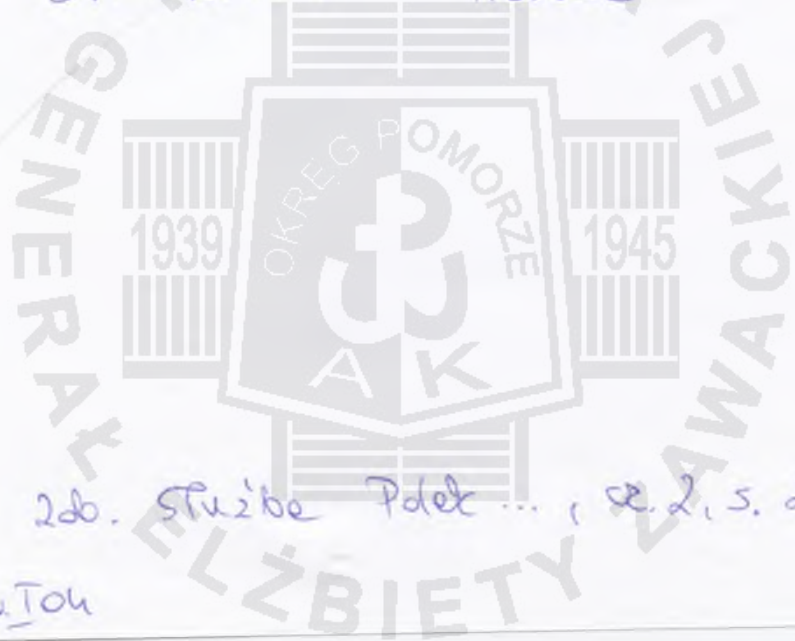
2721-4

i

UM

POW

SIKORSKA Helene

zob. Służba Podet ... , str. 2, s. 212

Dku Tou

i

bez Heczki KM

POW

SIKORSKA Helena

ka. 5, nr. 7943, 1922, 05. 17

Zob. P. Pesotaski Order Virtuti Militari
i jego Kawalerowie.

Hellmuth Press, Miami, Florida, USA
str. 330, 1992.

U. Deu 82

i

VI

POW

SIKORSKA Helene

- odznaczona ^{VI}pośmiertnie ^{VI}2e
udział w POW

2ob. Filipow K., Order VI 1792-1945, W-wa 1990,
s. 115

Ab. 1104

Ś. p. SIKORSKA HELENA (Wirska).

Ob. Wirska pełniła ostatnio służbę adjutanta d-cy miasta Kijowa ob. Lisowskiego.

8 marca z. r. została razem z nim aresztowaną przez Czerwocząjkę kijowską w czasie pełnienia służby w tak zwanym lokalu dyżurnym placówki „U1/I“. W więzieniu zachowywała się godnie. Zginęła za Ojczyznę, rozstrzelana przez czerwocząjkę charkowską 26 czerwca 20 r.

Ziemieński Ignacy „Praca kobiet w POW - Wschód“

T: 3067 / WSK

1. N

Silwonska

to medal for me
to medal for Silwonska 1920

2. I. ps.

Melene

3. ur.

~~AKOŚCIE~~

podawanie

4. st.

5. Org.

POMORSKI 1920

1922. 17 05

6. przydz.

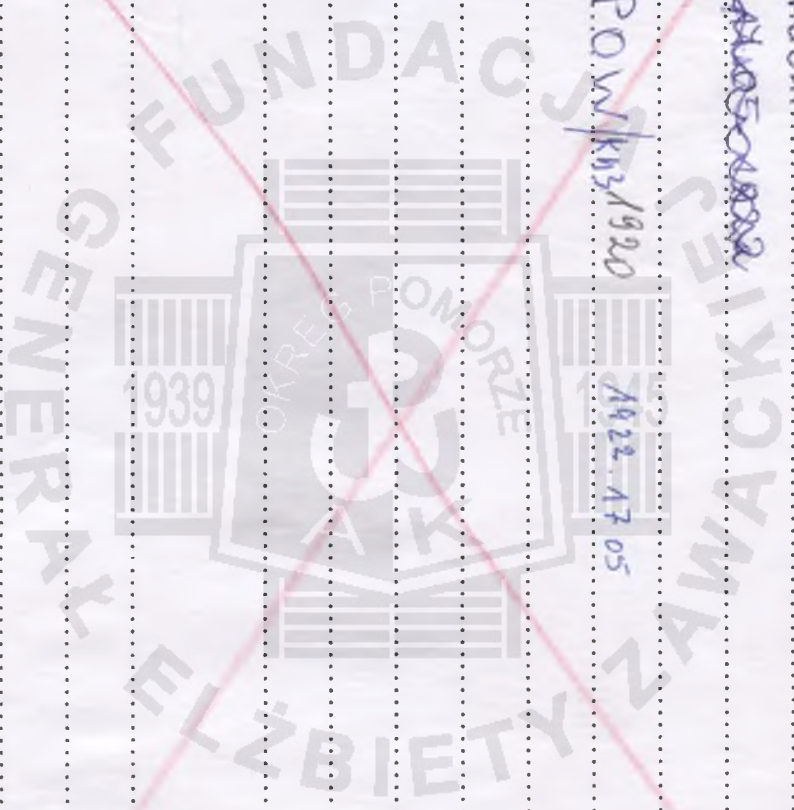
7. funkcje

8. nr

7943

9. źr.

Wzrost: 1. 330 1 515

Mikowska, Helena, 1920, okrutelka, 7943, POW, 17.05.1922, 2330

zwiad. list 77 Kowalski

(karty 52) Dr Pawłowski

nr 1 2 dn. 4 T 1423
— nr 2 str. 1423

SIKORSKA Helena

